

8. Рябыкин, Н. Работа не напоказ: библиографическое информирование, технология и методика книжных выставок [Текст] / Н. Рябыкин // Библиотека. – 2006. – № 10. – С. 49-50.

9. Чижанова, Е.А. Виртуальные выставки: новые технологии [Электронный ресурс] / Е.А. Чижанова. – Электрон. дан. – Режим доступа: <http://...files/chiganova!1422.doc>, свободный.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЛІТЕРАТУРНОГО ТЕАТРУ В УНІВЕРСИТЕТІ ЯК ЗАСІБ ТВОРЧОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Грабар Н.Г., канд. наук із соціальних комунікацій, гол. бібліограф

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

У сучасних соціально-комунікаційних умовах особливої гостроти та актуальності набувають питання виховання в молоді активного творчого ставлення до життя. У Законі «Про освіту» зазначається, що основною метою освіти є всебічний розвиток особистості як найвищої цінності суспільства.

Розвитку творчих здібностей, вихованню високих моральних якостей, формуванню громадянських принципів може сприяти соціально значуща організація змістовного дозвілля, проведення таких художньо-масових форм соціально-культурної діяльності як театралізація документального і художнього матеріалу.

Актуальність даного питання посилюється тим, що нині спостерігається проблема відмови людей у читанні, а не читаючій людині бібліотека не потрібна.

Саме тому педагоги помітили такі явища, як дислексія (невміння читати), дисграфія (невміння писати), і дисинтаксію (не вміння висловлювати свою думку). На жаль, інформаційні технології не захистили свідомість молодого покоління культурним покровом, не ввели його в систему гуманістичних цінностей, не відкрили цілі людського існування. Такий стан здатний викликати не тільки здичавіння підростаючого покоління, але й слугує ризиком для самознищення. Хто, як не бібліотеки і розумна книга, може протистояти цій тенденції і врятувати молоде покоління.

Головний ресурс бібліотеки – багатство художньої літератури. Саме її бібліотекарі поправу повинні ставити на чільне місце всієї системи гуманізації молоді. Адже герой кожної художньої книги – Людина. Психологи довели, що література на сотні років випередила науку в пізнанні людини, відкрила в ній такі духовні глибини, до яких наука ще не скоро дійде. Художня література – це образне людинознавство, одухотворене думкою письменника, його відношенням до світу і людей. Мистецтво діє на свідомість читача через уяву і співпереживання [2].

Відомо, що без опори на відчуття та емоції неможливо вирішити проблему формування людських переконань. Озброюючи студентів тільки знаннями, неможливо вести мову про повноцінне та всебічне виховання, оскільки отримані знання не будуть підкріплені почуттям. Тільки знання, пов'язані з відчуттями, переживаннями, зможуть перейти в переконання, стати внутрішнім мотивом людської поведінки та дій. Щоб ідея активного ставлення до життя оволоділа молоддю і стала її переконаннями, необхідні не тільки доказ її істинності, а й позитивне

ставлення до неї, щоб вона сприймалась не тільки розумом, а й серцем. Тому організація бібліотекою літературного театру заслуговує на особливу увагу.

Театр – творче об'єднання, яке організує свою діяльність у комплексі різних форм, видів зайнятості читачів, методів розвитку їхнього творчого потенціалу і в якому розподіл ролей визначається індивідуальними здібностями учасників. Особливість театрального мистецтва в тому, що його природа синтетична, вона включає в себе інші види мистецтва – музику, танець, живопис. Вміло поставлена робота театального колективу має допомагати виховати розвинуту особистість з високими духовними та фізичними якостями [1]. Літературний театр «Джерело» – добровільне об'єднання творчих особистостей, небайдужих до художньої літератури, культури та мистецтва створено на базі читальної зали бібліотечного пункту №3 по вул. Артема, 44 заявив про себе ще 1998 році. Організація театру в бібліотеці, на наш погляд, повинна передбачати:

– пошук творчих особистостей (студенти, які мають досвід ще з школи), через індивідуальну роботу;

– певна база сценарних доробок. Театром «Джерело» використовуються різні жанри театального мистецтва: драма, комедія, гротеск, модерн та інші. Але який би жанр не обрав колектив, у ньому повинна бути глибоко продумана система роботи над репертуаром, визначена і налагоджена культурно-виховна робота. Адже театр володіє великою силою. Він виховує розум глядачів через серця;

– енергійний, креативний керівник. Своєю діяльністю він перш за все виховує самих учасників сценічних видовищ, служить для розвитку їх творчих сил. Керівник театру, вміло будуючи роз'яснювальну

роботу повинен добиватись, щоб кожний учасник театрального колективу в усьому показував приклад іншим. І тут дуже важливе значення має слово, культура спілкування з молоддю, підбирання того «ключика», з яким би відкрилась душа людини, її талант. Під культурою мовного спілкування нами розуміється високо розвинуте вміння здійснювати комунікацію відповідно до норм, які історично склалися у даному мовному колективі з урахуванням психологічних механізмів впливу на адресата, а також використання лінгвістичних засобів реалізації такого спілкування з метою досягнення запланованого результату;

– пакет документації (положення, паспорт, план роботи, фотоальбом, сценарії і т. ін).

Будь-які організаційні моменти вирішуються завдяки налагодженим комунікаційним зв'язкам та професійній компетентності бібліотекаря, організатора студентського театру. Причому творчість повинна бути основана на добре розвинутій уяві, а кожне спілкування зі студентами, учасниками театру для нього – нова гра, яку складно спроектувати завчасно.

Висновки:

1. Бібліотека в університеті – центр культури в освіченості молоді. Значення бібліотеки вбачаємо в посиленні гуманістичної направленості діяльності, перетворюючи її в куточок людяності, що дасть гарантію підвищення іміджу. Виховання розуміється як інтегральний процес, який поєднує виховну творчість особистості і фахівця-професіонала в єдиному-інформаційно-комунікаційному просторі. Виховну діяльність розглядаємо, як таку, що пов'язана з досягненням закріплених цілей за рівнями навчання і розвитку особистості як цілеспрямовану організовану об'єктно-орієнтовану роботу бібліотек.

2. Театралізована форма роботи у бібліотеці можливо й залишаються сталою, але змістовно наповнюються новизною. Театралізовані дієства завдяки його специфічним властивостям, що впливають на процеси масового спілкування, викликають колективні емоції та стверджують єдине соціально значуще ставлення до подій тощо.

Використана література:

1. Грабар, Н.Г. Документально-комунікаційні форми роботи бібліотеки ВНЗ практикум / Н.Г. Грабар. Л.І. Бездольна. — Х. : ХНТУСГ, 2006. — 110 с.
2. Тихомирова, И. И. Надежда на ренессанс в условиях информационного общества : миссия детской библиотеки в условиях информационного общества / И. И. Тихомирова // Библиотечное дело. — 2011. — № 7. — С. 31–34

СУЧАСНА ЦЕНзуРА ЯК МЕТОД ВПЛИВУ НА ВИБІР КОРИСТУВАЧІВ БІБЛІОТЕК

Пічугіна Ю. О., аспірант

Харківська державна академія культури

Цензура в сфері бібліотечної діяльності мала місце ще за часів Олександрійської бібліотеки. Цензура в бібліотечній сфері виникла і існувала як потужний інструмент впливу на свідомість читачів, з одного боку, і як засіб обмеження доступу до «небезпечної» літератури, з іншого боку. Головними засобами цензури було: видання певних циркулярів, розробка спеціальних